

UNITAT POPULAR

L'ALTERNATIVA

MUNICIPALISTA

ALS PAÏSOS

CATALANS

PROPOSTA MUNICIPALISTA

MANDAT 2023 - 2027

L'ALTERNATIVA MUNICIPALISTA ALS PAÏSOS CATALANS

PROPOSTA
MUNICIPALISTA
MANDAT 2023 - 2027

INTRODUCCIÓ

Aquest document que teniu a les mans resumeix la proposta política municipalista de la CUP. Una proposta per a desplegar a les Municipals 2023, però que va molt més enllà dels cicles electorals. Pretenem així, socialitzar una anàlisi compartida feta en el si de la CUP en els debats municipalistes (Novembre 21- Gener 23) i en els diferents òrgans de decisió de l'organització.

És una proposta ambiciosa i exigeix que sigui entesa i interioritzada pel conjunt de la militància de la CUP, així com socialitzada i compartida amb aquells agents de la unitat popular amb els que treballem des del municipalisme, ja que ha de ser el marc i la brúixola per a l'acció política dels pròxims anys, a la vegada que explicada i compartida amb el màxim d'agents del territori d'allà on es vulgui aplicar.

ÍNDEX

PROPOSTA
MUNICIPALISTA
MANDAT 2023 - 2027

1 D'ON VENIM I ON ANEM?

2 ELS REPTES DEL MUNICIPALISME DE LA UNITAT POPULAR

UNA AGENDA PRÒPIA
UNA ALTERNATIVA ALS PAÏSOS CATALANS
UN CREIXEMENT DEL MUNICIPALISME DE LA UNITAT POPULAR

3 UNA BRÚIXOLA PER A UN NOU CICLE

METODOLOGIA
SEGELLS
UN MUNICIPALISME TERRITORIALITZAT, NACIONAL I DE CONTRAPODER

4 COM HO DESPLEGUEM?

1.

**D'ON VENIM
I ON ANEM?**

El 2023 fa 20 anys de les primeres eleccions on l'Esquerra Independentista va presentar les primeres Candidatures d'Unitat Popular (CUP), que se sumaven a unes poques candidatures que ja feia anys que havien consolidat aquesta aposta municipalista a les seves viles. La irrupció de les CUP no va ser en clau localista, sinó que pretenia posar a les institucions locals al servei de la construcció d'uns Països Catalans independents, socialistes i feministes.

Des d'aleshores, l'aposta municipalista ha passat de 4 regidores i 4.750 vots, aquell 2003; a sumar, l'any 2019, 179.661 vots i 337 regidores compromeses amb l'alliberament nacional i amb la transformació social, ecologista, feminista i antiracista dels Països Catalans. Un compromís que no només s'ha concretat en la feina institucional, sinó en la construcció d'un contrapoder i d'una lluita que, independentment de la correlació de forces, ha condicionat amb petites victòries el futur dels nostres municipis i país.

Entre els èxits de l'aposta municipalista podem destacar la capacitat que han tingut les candidatures d'aglutinar diferents famílies polítiques i lluites; però també de convertir-se en l'expressió del moviment popular en pobles i territoris orfes d'aquestes. Però l'èxit més gran ha estat quan totes aquestes han estat coordinades i compromeses amb uns mateixos objectius polítics.

En concret, no s'entendria el referèndum al principat sense la implicació de la CUP i l'esquerra independentista en les consultes que es van fer a molts municipis. Tampoc s'entendrien les polítiques de participació i transparència, sense la crítica de la CUP a la corrupció, enriquiment personal i professionalització de la política. O l'ampi consens al voltant del porta a porta, el padró universal o les regidories d'igualtat.

En el context de crisi econòmica i climàtica actual no ens queda altra que avançar. Han caigut les cares que quedaven i hem quedat com l'única alternativa a la institució que fa una proposta política que posa al centre el futur de les persones i el planeta, l'única independentista i l'única que té un compromís ferm contra les opressions.

Això és un gran compromís. No només per la necessitat de dibuixar un model econòmic i territorial pels Països Catalans al servei de la classe treballadora, oposat al projecte de la patronal i l'Estat; sinó també per la necessitat de tornar a tenir espais de trobada de la unitat popular per construir conjuntament alternatives arrelades i territorialitzades; i que aquestes -i l'experiència de les que ens precedeixen- actualitzin el nostre paper a la institució i en la construcció de contrapoders de base local i mirada nacional i internacionalista.

2.

REPTES

DEL MUNICIPALISME
DE LA UNITAT POPULAR

L'aposta municipalista de la unitat popular no funciona a base de cicles electorals, però tampoc es poden considerar irrelevantes. Els hem de prendre com una oportunitat per, nacionalment, avaluar i actualitzar les propostes; i, localment, tornar a trobar-nos, mirar-nos als ulls i comprometre'ns les unes amb les altres amb base a objectius comuns.

El mandat del 2019-2023 ha estat desgastant, però no envà. Aquelles forces polítiques que es mouen dins de l'agenda institucional i els seus límits han topat amb centres de decisió i de poder molt allunyats dels seus municipis. Nosaltres hem acabat retrobant espais de debat nacional i de treball col·lectiu per sortir més reforçades políticament, però com tot moviment popular, arrelat i assembleari, també hem estat tocades pel replegament fruit de l'aïllament que ha suposat la COVID i el mal gust de boca després d'un cicle polític amb molta mobilització, però que els anhels de les lluites no s'han materialitzat com volíem.

A l'Assemblea Nacional ens vam conjurar a avançar per créixer. I concretament a continuar contribuint a la generació d'un contrapoder i construint els Països Catalans des d'una proposta política construïda col·lectivament que fos antagònica a l'acumulació capitalista i inequívocament feminista, ecologista i antiracista. I després d'avaluar-nos i debatre aquesta declaració d'intencions s'ha transformat en tres grans tasques:

UNA AGENDA PRÒPIA

Ara ja són forces els anys d'anàlisi dels límits de la institució i som conscients que moltes candidatures de tots els colors polítics no s'hi han apropiat; però d'altres, com nosaltres hi hem topat. També són anys en els quals hem corroborat que les institucions tenen una tracció cap a la dreta, que no han aparegut com un ens neutre al qual puguem donar forma; que no es tracta de trobar solucions màgiques o ser les més llestes de la classe, ho hem provat tot i amb moltes contradiccions, des de les fórmules més tradicionals fins a les més idealistes.

És per això que després d'anys a la institució ens reafirmem amb una idea molt important, cal un projecte de municipi pensat des de fora la institució: des d'assemblees locals, trobades de la unitat popular, teixit veïnal, etc. En el context actual hem llegit que cal reforçar la idea de superar tendències d'institucionalització i localisme. El paper de la militància de la CUP ha de ser el de garantir que ni l'agenda institucional, ni les fronteres del municipi són un límit pels nostres projectes; i que tenim una agenda pròpia que ens permet centrar esforços en el que considerem estratègic, per davant de la immediatesa, però sense desatendre les emergències.

UNA ALTERNATIVA ALS PAÏSOS CATALANS

En aquest sentit, també hem gestionat amb moltes contradiccions el fet de viure a cavall entre ser tres coses: ser candidatures arrelades que treballen per un canvi als municipis; part d'una alternativa de país incompatible amb els projectes de les altres forces polítiques amb representació a autonomies i Estat; i part d'un moviment popular i l'El que es situen com a alternativa a les mateixes institucions. I entre aquestes ens reafirmem que la millor forma d'avançar és no triar, és ser-les totes. I no obviar o dissimular les contradiccions, sinó debatre juntes i superar-les.

En el context actual, és innegable que hem estat i som alternativa, tant en aquells ajuntaments on hem fet petits grans canvis; com als Països Catalans, des dels territoris on tenim més força, fins als territoris on més temen que aviat la tinguem. Però on necessitem posar el focus és en construir alternatives a la institució mateixa, espais de contrapoder reals pels quals valgui la pena ser a la institució. El paper de la militància de la CUP no ha estat només el de portar la veu als ajuntaments, moltes militem a infinitat d'altres espais i, llegint la situació actual, hem de reforçar la idea que les candidatures són de tot el moviment popular, no només de les militants.

UN CREIXEMENT DEL MUNICIPALISME DE LA UNITAT POPULAR

Finalment, l'alternativa municipalista, l'esquerra independentista i la mateixa CUP, sempre ha tingut la voluntat de créixer i ens hem de dotar de les millors eines per fer-ho. En aquest sentit, hem de poder diferenciar l'entrada a la CUP, com un pas conscient d'entrada a l'esquerra independentista i amb voluntat de formació, militància i participació de l'estratègia de la unitat popular; amb la suma des d'un arrelament local a una alternativa de país.

Hem de dotar-nos d'eines d'acollida de candidatures que comparteixin la nostra alternativa de país. És per això que el mandat entrant ha de servir per repensar i redimensionar el paraigua electoral, com un espai diferenciat a les assemblees locals i la militància de la CUP; com un espai ampli, territorialitzat i que construeixi Països Catalans. I les territorials, les locals i la militància de la CUP hem de ser generoses i exemplars en aquests compromisos.

De tot procés de debat en surten unes conclusions i unes apostes sobre les quals caldrà avaluar; però per fer-ho caldrà que treballem totes a una. En resum, aquest mandat ha de ser la del canvi de segells polítics del municipalisme de la unitat popular, però també:

El de la militància territorial i nacional. Participem i impulsem la construcció d'alternatives a barris, viles i territoris. Fem-ho amb el compromís renovat de participar de debats territorials i nacionals. Que cada candidatura i cada debat dibuixi els Països Catalans.

El de la unitat popular reconstruint candidatures. Fem que el teixit veïnal conscient i organitzat se senti seves les candidatures, tornem a ser espai de trobada de la unitat popular. L'alternativa som totes.

I el de les candidatures construint unitat popular. On les alternatives neixin de candidatures, una de les prioritats ha de ser treballar per la construcció d'aquest teixit conscient i organitzat.

3.

UNA BRÚIXOLA PER A UN NOU CICLE

Tots aquests reptes i feina de cara als anys vinents es fa més urgent que mai. L'aposta municipalista no pot anar deslligada del context de crisi econòmica i climàtica. És per això que no ens podem conformar en tenir apostes institucionals dins els límits, sinó que volem esdevenir un engranatge més d'aquesta alternativa. I això vol dir que no podem avaluar respecte a les competències, sinó que ens tocarà analitzar la nostra contribució a una alternativa política, a la construcció d'un contrapoder, a les aliances teixides i a la generació o elevació de consciència.

Perquè en el context actual, hem d'imprimir urgència a aquelles apostes que llegíem com a importants, o a mitjà termini, més deslligades de la immediatesa institucional. I aquesta no és una lectura pessimista que d'acord amb les cada vegada menors competències dels ajuntaments justifica no participar-hi perquè no tenen poder per transformar la realitat. Ans al contrari, que no siguin suficients ens ha de retornar a la lectura que han d'acompanyar les apostes importants a través d'esdevenir una eina que fa una aportació important en alguns àmbits:

Identificar i combatre interessos econòmics especulatius que es lucren amb els recursos, béns i serveis necessaris per a una vida digna.

Fer de dic de contenció de les polítiques feixistes i neoliberals dins les institucions.

Facilitar processos de recuperació de sobirania popular i territorial.

Recuperar sectors estratègics i recursos necessaris en mans públiques i sota control popular.

Defensar drets explorant i esgotant els marges institucionals.

Fer propaganda i augmentar la consciència col·lectiva cap a valors no capitalistes, feministes, antiracistes, ecologistes i internacionalistes. I d'una cultura política no delegativa.

Avançar cap a la generació d'una nova arquitectura institucional permeable al poder popular.

Però és una eina més, que sense una comunitat política que en faci un bon ús i sense una bona brúixola no té ni la força, ni la intel·ligència col·lectiva, per obtenir els millors resultats a llarg termini. Aquest és l'origen d'aquesta proposta, un procés de reflexió col·lectiva que culmina amb un marc compartit, que acompanyada per la força que dona que tothom treballi cap amb un mateix objectiu, ens multiplica la possibilitat d'èxit.

UNA METODOLOGIA

La nostra experiència municipal, tant a la institució com en la participació dels moviments populars, ens ha permès analitzar les institucions municipals com un espai de batalla per la defensa de drets i del control públic d'aspectes centrals per viure. En el context actual, on una vegada més **el capital s'ha mostrat incapaç de garantir la vida** i ha abocat a les treballadores a lluitar per la supervivència. La recuperació de sobirania, també en l'àmbit local, torna a ser una proposta política incòmoda pel capital, perquè conté dos elements que la fan incompatible amb l'acumulació capitalista: la recuperació del control públic i la planificació democràtica comunitària dels sectors i recursos essencials per viure.

La nostra alternativa ha de treballar per unes institucions que garanteixin els drets i la vida als nostres municipis i comarques; situar-les com espais de batalla contra l'avenç del capital, amb una proposta que dificulti aquest i fins i tot permeti recuperar espai. Per tant, tenint en compte els objectius marcats en els debats nacionals estratègics i els debats municipalistes hem construït la proposta política sobre tres elements que considerem importants: la sobirania, la comunitat i el conflicte.

Desplegar sobirania i avançar cap a la planificació de l'economia de forma democràtica.

La propietat i la presa de decisions sobre els recursos, béns i serveis necessaris per a una vida digna (aigua, alimentació energia, habitatge, cures) han de passar a mans del poble en forma pública-municipal, comunal o cooperativa.

El nostre projecte institucional no només ha de pretendre recuperar el control públic d'aquells recursos, béns i serveis necessaris per viure dignament; sinó que també ha de treballar per fer-ho democràticament, recuperant el control popular.

La perspectiva amb la qual treballem és la que ens ha de permetre planificar per produir el que és necessari. La sobirania entesa com la capacitat de decidir col·lectivament sobre tot allò necessari per a la reproducció de la vida i el control democràtic dels sectors estratègics de l'economia. Planificant cadenes de producció locals atenent a les necessitats i possibilitats de cada territori.

Enfortir la comunitat com a garantia. Una comunitat entesa com aquell poder popular que possibilita la irreversibilitat de les nostres conquestes, i que aquestes no siguin assimilables des d'una lògica capitalista que només beneficiï a les elits, que és garant de l'accés a una vida digna.

És a dir, que perquè els projectes de sobirania siguin duradors cal generar dinàmiques comunitàries en el que el guany de cadascuna de les sobirania integri la participació política institucional,

el moviment organitzat i també de les veïnes. Amb l'objectiu de generar una comunitat política conscient que pugui treballar a mig termini cap a una planificació democràtica de l'economia. La planificació democràtica requereix d'acompanyar amb informació la conformació de comunitats, conscients, amb capacitat de debatre políticament i establir unes prioritzacions segons criteris del bé comú.

Necessitem un moviment popular conscient del seu paper i mobilitzat. Amb informació i formació que permeti combatre lògiques responsabilitzadores o culpabilitzadores de l'individu; i que permetin fer un abordatge comunitari que visualitzi el xoc d'interessos i les dinàmiques estructurals que condicionen les nostres condicions de vida. Amb confiança amb els canvis pels quals treballa i no ingenu amb el poder. Des de l'autoorganització i amb estructures pròpies, podem ser capaces d'aguantar l'embat/la reacció que segur vindrà.

Hem de tenir a l'horitzó la construcció d'espais que acompanyin a les comunitats en la decisió del futur dels municipis, comarques i territoris. L'objectiu a llarg termini és el de generar una institucionalitat alternativa que governi de baix cap a dalt, és a dir: poder popular.

Afrontar el conflicte com a motor de canvi. En el procés de desplegament de les sobiranes hem de reconèixer la conflictivitat social existent. Siguem conscients de la posició que ocupem en aquests conflictes, entomem-los per tal que esdevinguin motor de canvi, així com per a impulsar processos col·lectius d'empoderament i decisió popular. Som conscients que si volem superar el capitalisme, caldrà avançar a partir de processos que impliquin desobediència i conflicte amb el conjunt de poder econòmics i institucionals que formen l'entramat que sustenta el capitalisme hegemònic avui.

Per tal de desplegar aquesta proposta política, ens caldrà una bona **diagnosi de les dinàmiques socials i econòmiques** dels diferents territoris dels Països Catalans, que ens permeti analitzar tendències i proposar alternatives. Ens caldran anàlisis socioeconòmiques de cada territori per conèixer quins són els sectors estratègics existents i aquells béns i recursos susceptibles a ser recuperats. De qui són propietat és una de les primeres qüestions a conèixer per tal d'avançar cap a propostes que en garanteixin el control públic i democràtic. I analitzar les mancances i potencialitats en la producció de recursos, béns i serveis necessaris per a una vida digna i les necessitats dels territoris i les persones que els habiten.

A la vegada hem de ser capaces d'**avaluar la nostra acció política**, i per fer-ho recuperem la matriu proposada pel Seminari d'Economia Crítica Taifa i inspirat en el triangle socialista de Michael Lebowitz. Hi ha cinc criteris a tenir en compte per tal d'avaluar que defineixen la brúixola:

La propietat dels mitjans. Es considera fonamental la superació de la propietat privada per substituir-la per models de propietat col·lectiva –comunal, cooperativa, municipal i estatal– per posar sota control del conjunt de la població tots aquells recursos i infraestructures essencials per a la reproducció de la vida.

Les relacions que s'estableixen amb els treballadors i el medi. Es tracta de desenvolupar processos productius que no siguin explotadors, patriarcal ni espoliadors de la natura.

La redistribució del que s'ha generat en el procés. Establir mecanismes de redistribució basats en el dret a una vida plena. És a dir, assegurar la universalitat i la garantia de drets per a totes i no per a uns pocs.

El funcionament dels mecanismes de presa de decisions. Establir mecanismes de presa de decisions democràtics, no jeràrquics ni despòtics. Va més enllà de la participació institucional a l'ús, el que proposem és posar sota decisió i control popular els recursos que proporcionen sobirania.

Els valors que regeixen el procés. Els valors implicats en el procés de transformació d'acord amb les noves necessitats socials. Aspectes com el bé comú o el fet de potenciar allò col·lectiu per sobre de l'individualisme, la competitivitat o el consumisme.

A aquests elements d'avaluació hi haurem de sumar també d'altres que tenen a veure amb la nostra proposta política a llarg termini, com el de la *construcció nacional* o el del *conflicte com a motor de canvi*.

UNS SEGELLS

A més dels elements importants hem treballat en la concreció en unes prioritats comunes a nivell nacional, que han de servir de nous segells del municipalisme transformador d'aquest cicle polític. Uns segells propis, que com ha passat en el passat han de servir de tensor a tota la resta de forces polítiques i virar el sentit comú de què haurien de fer les institucions.

Les prioritats debatudes i escollides s'han plantejat com a espais que, en el context actual, són disputa entre la defensa d'una vida digna i el guany privat. Espais que donen la possibilitat d'organitzar comunitats entorn de demandes que totes juntes són inassumibles pel sistema; que ens permeten clarificar la proposta, el discurs i els bàndols, denunciar a qui se'n beneficia. Espais que ens permeten lluitar per la vida, l'interès col·lectiu i pel control:

Aigua, energia i aliments. Hi ha una dinàmica privatitzadora d'aquests i de concepció com una mercaderia al servei dels beneficis d'uns pocs. Aquesta no es pot entendre deslligada del model productiu i de consum a escala mundial. Si volem garantir l'accés equitatiu a aquests recursos cal caminar cap a la consecució de més sobirania, una comunitat que les defensi i afrontar el conflicte que se'n derivi.

Habitatge. L'accés universal i equitatiu a l'habitatge és un dels elements principals per garantir una vida digna a tota la població. Però és actualment una forma més per adquirir guany en el mercat capitalista. Cal explorar totes les vies, però l'alternativa és estar al costat de la lluita pel dret a l'habitatge, no només explorar els límits institucionals.

Seguretat. La inseguretat que afecta la majoria de la població és la inestabilitat laboral, la pujada de preus, els desnonaments, etc. Davant l'evident viratge cap a la dreta nosaltres hem de si-

tuar-nos en el nostre terreny. I acompanyar les respostes immediates amb propostes que vagin a l'arrel del problema.

Treball. La nostra sobirania a l'hora de decidir que necessitem produir o quin sector potenciem és nul·la i això té clares conseqüències en el treball. Cal, doncs, avançar cap a la capacitat de planificació econòmica; construir el nostre model econòmic i territorial, a través de dissenyar cadenes productives que generin una nova geografia del poder. També hem de ser exemple als Ajuntaments, generant condicions de treball dignes, acompanyant les lluites col·lectives i pensant alternatives per les més vulnerables.

Serveis públics. La proposta no diferencia en quins serveis públics tenim competències i en quins no. Hem de recuperar els que són municipals, el control públic; però també ens incumbeix l'estat de la sanitat i educació, no es tracta de descentralitzar competències, sinó d'estar vigilants a l'accés universal i equitatiu als drets i acompanyar o organitzar comunitats fortes i conscients que els defensin.

A aquests hi hem de sumar la necessitat de **transversalitzar l'ecologisme, el feminisme, l'antiracisme i el marc nacional**, Contribuint en un programa i un sentit comú emancipador de poble que no se sostingui en l'opressió i explotació de les persones ni del territori. És a dir, que des d'aquest racó de la Mediterrània fem la nostra humil aportació per a l'alliberament de la humanitat i la justícia global. Perquè en un context de crisi no s'acabin reduint a polítiques superficials ancorades en altres contextos:

Feminisme i antiracisme. En un context d'auge del feixisme avançar és la forma de no retrocedir. Defensar el padró universal i les regidories d'igualtat és important però no suficient. Transversalitzar vol dir que tinguem detectada com es creuen la raça, l'ètnia, el sexe, el gènere i l'orientació sexual en les prioritats esmentades; vol dir veure quines relacions de desigualtat es generen; i vol dir caminar cap a construir una nova societat sense discriminacions.

Ecologisme. En la mateixa línia, el porta a porta ha estat un dels segells ecologistes del municipalisme transformador. Però en una crisi on el capital busca noves oportunitats d'acumulació recurrent altra vegada a l'explotació del territori i al control dels recursos, convertint-nos en bressol de macroprojectes especulatiu i balneari d'Europa; una mirada ecologista és aquella que racionalitza l'ús de cada recurs i pam de terra, amb consciència dels límits planetaris. És aquella que treballa en cada política per mitigar els efectes del canvi climàtic i adaptar-se a noves realitats.

Països Catalans. La construcció nacional també ha de ser central en la nostra proposta política. La lluita per la supervivència del nostre poble, la defensa de la llengua i la cultura pròpia, de forma oberta i no exclouent, és un fre per la imposició de dogmes globalitzadors i unificadors, així com de resistència a la dominació espanyola i francesa. Cada candidatura dibuixa país i cada lluita compartida dibuixa poble.

UN MUNICIPALISME TERRITORIALITZAT, NACIONAL I DE CONTRAPODER

En un context on els espais de poder i de decisió cada cop estan més allunyats de la gent, nosaltres entenem el municipalisme com una proposta de proximitat, que permet el contacte i la intervenció directa amb les veïnes i la comunitat en els assumptes que ens afecten. En aquest àmbit municipalista podem acumular força política i construir projectes que facin visible l'alternativa que perseguim.

Entenem també que el municipalisme va molt més enllà de ser o no ser presents a l'Ajuntament, i és per això que la nostra proposta municipalista situa el centre de gravetat al carrer, i necessita i prioritza la construcció d'un contrapoder i un moviment popular conscient. El municipalisme si es vol transformar no pot avançar sense aquesta condició.

Dels debats municipalistes realitzats n'extraïem una conclusió clara, i és que cal superar el localisme de cara a augmentar la nostra capacitat per a transformar la realitat. Són molts els àmbits que cal entomar de forma coordinada territorialment per poder fer-hi front. Tenim exemples com l'oposició al 4t Cinturó o els Jocs Olímpics d'hivern, la lluita per assegurar el dret a l'avortament als Hospitals de referència de les nostres comarques o per la sobirania alimentària i defensa del sector primari i secundari. Especialment, davant d'un model de grans urbes que desproveeix d'aquesta sobirania a zones urbanes i desposseix de recursos i futur a les zones més rurals. I on l'alternativa no es pot construir des de lògiques localistes, sinó que passa per la construcció d'alternatives territorialitzades.

La nostra proposta política municipalista parteix d'un marc concret, el d'uns Països Catalans per construir nacionalment i en un conflicte històric en la defensa per la seva independència política. Així doncs, a la vegada que territorialitzem la nostra intervenció política, la nostra proposta ha de ser nacional i respondre a una mateixa lògica arreu dels Països Catalans, afavorint així la construcció nacional. Partim de la premissa que la independència és la clau de volta per a la millora de les condicions de vida de les classes populars catalanes i per a la nostra supervivència cultural com a poble.

Des d'aquesta mirada municipalista territorialitzada, nacional i que va més enllà de la institució, hem de repensar els espais de participació propis de les candidatures i aquells que ens permeten dibuixar una alternativa amb altres companyes i col·lectius. Entenem que espais com les Trobades de la Unitat Popular territorialitzades són espais útils a potenciar ens han de permetre desplegar sobirania territorial amb altres agents. A la vegada necessitem un paraigua cohesionat que aglutini les candidatures rupturistes i de la unitat popular. Un espai que no sigui burocràtic, sinó sobretot que tingui una dimensió política. Per això caldrà generar espais de debat i presa de compromisos polítics:

Territorialitzats. Els espais on puguin participar tota la militància de totes les candidatures.

Nacionals. Trobades municipalistes anuals on s'arribi a acords.

4.

COM HO DESPLEGUEM?

Tots aquests reptes i feina de cara als anys vinents es fa més urgent que mai. L'aposta municipalista no pot anar deslligada del context de crisi econòmica i climàtica. És per això que no ens podem conformar en tenir apostes institucionals dins els límits, sinó que volem esdevenir un engranatge més d'aquesta alternativa. I això vol dir que no podem avaluar respecte a les competències, sinó que ens tocarà analitzar la nostra contribució a una alternativa política, a la construcció d'un contrapoder, a les aliances teixides i a la generació o elevació de consciència.

En concret, l'aplicació d'aquesta proposta política no es pot separar d'una diagnosi de les dinàmiques socioeconòmiques que condicionen cadascun dels àmbits prioritaris; però també una anàlisi de les competències i límits de la institució a l'hora de combatre emergències o canviar inèrcies que viren la institució cap a la dreta o la posen al servei dels beneficis privats; i un coneixement dels agents econòmics i polítics que poden ser una aliança a l'hora de defensar drets i vides dignes.

Alhora, aquest desplegament no només ha de tenir un objectiu finalista d'apropar-nos a unes polítiques feministes, antiracistes, ecologistes i que posin la vida per davant del capital a les institucions municipals; sinó que també s'ha de prendre com un procés que ha de permetre la conscienciació de la població en aquests valors. Alhora, és una oportunitat per l'agregació d'agents en la construcció d'una proposta política a partir de compromisos comuns. En definitiva, la garantia d'irreversibilitat guanyarà força si cristal·litza amb més consciència i participació; però també amb més organització i una comunitat política cohesionada al voltant d'un projecte pels nostres municipis, comarques i territoris.

Finalment, si aquest procés avança cap a bon port, el desplegament ha de relegar a la institució municipal a un paper de facilitador dels processos populars de planificació democràtica pensats i debatuts des d'una institucionalitat alternativa que ha d'anar guanyant força. Tenint en compte aquest objectiu, caldrà pensar noves estructures que incloguin a moviments populars i veïnals, agents econòmics transformadors i agents institucionals, atorgant a cadascú un paper en aquest procés.

